

ме. Той се заелъ самъ да се научи да чете и успѣлъ, но толкова малко, че съ това знание не могълъ никжде да си отвори пжтъ. Ходилъ тукъ-тамъ, дано намъри нѣ-какъвъ занаятъ, да изкарва прехраната си лесно. Единъ день срещналъ единъ свещеникъ съ котле вода въ една-та ржка и съ китка босилекъ въ другата. Той ходѣлъ отъ къща въ къща да ръси и да чете молитва. Ето една лесна работа за мене!—си казалъ българинътъ. Отишълъ единъ день въ черква, да види, какво прави свещеникътъ тамъ и да се запознае съ новия си занаятъ. Като чулъ, какво говори свещеникътъ, той се върналъ у дома си, взелъ едно котленце съ вода, китка босилекъ и тръгналъ по улицитъ да ръси, когото срещне на пжтя си.

Много хора мислятъ и постъпватъ като този старъ българинъ. Тѣ казватъ: Ще взема котле вода и китка босилекъ и ще тръгна да ръся хората — все ще ми падне нѣщо въ ржката. Това показва, на каква степенъ на развитие се намиратъ такива хора. Следъ това ще кажатъ, че трѣбва да бждемъ морални. Като си взелъ котленце съ вода и китка босилекъ, ще подържашъ този моралъ. Свещеникътъ казва, че трѣбва да има богомолци. Лѣкарътъ казва, че трѣбва да има болни. И едното, и другото твърдение е право, но преди всичко, казвамъ: Трѣбва да има слушатели, т. е. хора, които, като слушатъ, могатъ да прилагатъ. Всички търсятъ лесенъ занаятъ. Азъ пъкъ уча хората на мъченъ занаятъ: да слушатъ добре и да прилагатъ правилно.

Чуването и слушането сж синоними. Между тѣхъ има известно съотношение. Чуването предхожда слушането. То подразбира процесъ на възприемане. Слушането има отношение къмъ месечината, т. е. къмъ празненето и пълненето, къмъ даването и вземането. Човѣкъ трѣбва да разбира и двата процеса, да знае, кога да дава и кога да взема. Който чува само, той е спекулантъ-търговецъ, понеже само взема. Като му се роди дете, той започва да дава, но си казва: Дано моятъ синъ израстне, да вземе котлето и да тръгне да ръси хората, да има нѣкой да ме гледа на старини. Като говоря за котлето и босилека, нѣмамъ предъ видъ свещеницитъ, които официално изпълняватъ службата си. Свѣтътъ е пълненъ съ полове, т. е. съ бащи (отъ думата „папа“), които търсятъ лекъ начинъ за прехранване. Голѣмо благословение е за